

ROQUE SOTO, educador i esportista

La Mitja li ret homenatge durant aquesta edició i li dedica el km 8 de la cursa.

“Un reconeixement només té sentit si es comparteix”

Parlar d'esport i de la Garriga ha estat i, encara és, sinònim de parlar de Roque Soto (Castellar de Santisteban, Jaén, 1952). Des de la seva estimada escola Puiggraciós, va ser el principal puntal en l'organització de l'esport escolar del municipi des dels seus inicis i fins fa un parell d'anys, quan es va jubilar. També va ser als inicis del Club d'Esplai La Guineu i del Club de Bàsquet la Garriga. Actualment segueix vinculat a l'esport a través del Club Atletisme les Tortugues.

Casat amb Montserrat Oliveras Torrents, té 3 fills (Laura, Núria i David) i 4 néts (Roc, Gil, Nil i Berta). Ara, La Mitja li ret homenatge dedicant-li el Km 8 “per la seva contribució a la promoció de l'esport, sobretot entre infants i joves, perquè com a mestre ha educat els alumnes en els valors de l'esport i pel seu entusiasme com a esportista que ha participat en gairebé totes les edicions de La Mitja des dels inicis”.

Què ha suposat per a tu aquest reconeixement de la Mitja?

Molta il·lusió. Quan una cosa no l'esperes i és agradable et dona alegria. Però només té sentit si ho comparteixo amb els monitors de Palomera i de l'esport escolar, amb la gent del bàsquet i els companys d'escola. Ells m'han acompanyat des que al 1973 vàrem iniciar aquestes activitats que segur tenen alguna cosa a veure amb aquesta senzilla distinció. Tampoc m'oblido de les Tortugues, amb qui ara fem de “llebres” pels camins.

Quantes vegades has participat a la cursa?

Gairebé totes. Vaig fer les 10 primeres amb la meua filla Laura (tenia 7 anys, ella) i les 10 últimes amb la Marta Brugué i en Jordi Noguera. Entremig en vaig fer algunes amb la família i vaig faltar a un parell per fer la Travessa Viladrau - La Garriga (coincidien les dates). També els gendres s'han animat a fer-la i encara tinc els néts a la reserva.

També has fet de voluntari. Quin paper juguen en tot l'engranatge de l'organització?

Com en tantes activitats que es fan, sense l'ajut desinteressat d'aquestes persones no seria possible posar en marxa una cursa d'aquesta magnitud. I és molt bonic que alguns viuen la Mitja com si la correguessin.

Què creus que diferencia la Mitja de Granollers-la Garriga de les que hi ha a la resta de Catalunya?

Totes són especials per qui les organitza. La nostra és molt important per antiguitat, organització, participació, entorn, presència als mitjans de comunicació, atletes amb marques, etc. Però el que la fa ser més nostra és que Granollers, les Franqueses, Llerona i la Garriga estan unides per tren, carretera, riu i... La Mitja. Per això, quan la corres et sembla que fas el camí de casa i vas trobant amics que et saluden i animen.

Durant els últims anys les mitges maratons i maratons s'han posat de moda i la mitjana d'edat dels participants és cada cop superior, tant que fins i tot hi ha hagut alarma mèdica. Com ho valores? Quants mesos de preparació calen com a mínim?

Cada dia són més les persones que es preocupen per la seva salut i fer esport és salut (i alguna lesió). Però la gent es cuida i prova d'això és que ha augmentat el nombre de fisioterapeutes i entrenadors personals. Alguns clubs com Les Tortugues de la Garriga organitzen grups que entrenen junts amb l'assessorament d'un tècnic i gairebé tots tenim amics que ens aconsellen. Una vegada corres, fer més distància forma part de l'esperit de superació que tots tenim i en 2 o 3 mesos es pot aconseguir.

Creus que activitats tan importants i mediàtiques com La Mitja, que passa per la Garriga, ajuden a fomentar l'afició a l'esport i recolzen la tasca que es fa des de l'esport escolar que tu tan bé coneixes?

Sí. El ressò de la Mitja arriba també a les escoles i per als alumnes més grans és un repte pendent a l'agenda particular dels més motivats. Ara que vaig més lent conec alumnes que corrent m'han avançat amb un somriure còmplice (i jo, content de veure'ls passar, o no tant!).

Quin creus que és el paper que ha de seguir tenint l'esport escolar, si es té en compte que a la Garriga hi ha una desena d'entitats esportives que ofereixen activitats des de P3?

El problema és confondre esport escolar amb esport en edat escolar. Són diferents i es poden complementar. Els clubs acullen molts nens i nenes, però no hi són tots. L'escola té uns valors imprescindibles, viure'ls i representar-la són una formació necessària. Però no ens enganyem, P3 als clubs és més una ajuda econòmica que una necessitat esportiva. Omplim massa aviat la seva agenda amb activitats que treuen temps a la vida familiar.

Moltes de les vegades que has participat a la Mitja ho has fet acompanyat dels teus fills i filles. Suposo que per això aquesta cursa pren un significat especial...

Córrer amb qui estimes o tens una gran amistat és un diàleg interior, un temps serè. Dec tenir un rècord d'aquests kilòmetres “especials”. La que sempre recordaré és la Mitja del 98, després de la mort de la meua dona Montserrat Oliveras, els meus 3 fills (Laura, Núria i David) em van fer el regal de córrer-la amb mi i vam arribar junts. Medalla de núvols. Amb sinceritat: gràcies! I al km 8, hi som molts.